

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

František Kadeřávek

O kuželosečkových plochách translačních. [I.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 46 (1917), No. 1, 32--38

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123721>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1917

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Přímky vrcholové s našich paraboloidů sekou základní přímky δ, δ_1 , a tvoří tedy lineární kongruenci.

Z (11) plyne dále geometrický význam parametru λ

$$\lambda = \operatorname{tg}(s, z),$$

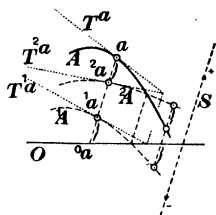
jako tangenty úhlu, jež přímka s svírá s osou Oz ; „veličina λ rovná se kotangentě úhlu vrcholových přímek s, s_1 “.

(Pokračování.)

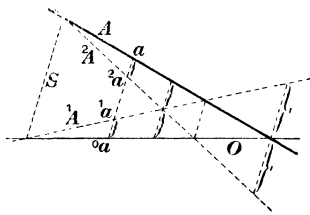
O kuželosečkových plochách translačních.

Napsal Dr. Frant. Kadeřávek.

Účelem tohoto článku jest podání jednoduchých důkazů geometrických a vysvětlení známých povětšinou vět o translačních plochách kuželosečkových. K cíli tomu odvozeny úvodem některé jednoduché věty pomocné.

Obr. 1.

Obr. 2.

Buďtež dány dvě křivky (obr. 1.) ${}^1A, {}^2A$, přímka O a směr S . Sestrojíme z křivek ${}^1A, {}^2A$ novou křivku A způsobem následním: Vedme libovolnou přímku rovnoběžnou s S , vyhledáme její průsečíky ${}^0a, {}^1a, {}^2a$, s přímkou O a s křivkami ${}^1A, {}^2A$ a učiníme ${}^0aa = {}^0a{}^1a + {}^0a{}^2a$. Bod a náleží křivce A , již nazýváme krátce *součet* křivek ${}^1A, {}^2A$ směrem S při základně O ; $A \equiv ({}^1A + {}^2A)_{S, O}$. Z obr. 2. patrně, že

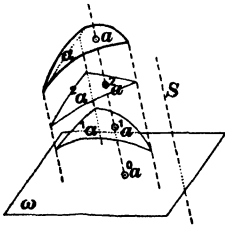
1. *součet dvou přímek ${}^1A, {}^2A$ směrem S a při základně O jest opět přímka A ; $({}^1A + {}^2A)_{S, O} \equiv A$.*

Vytkneme-li v obr. 1. k paprsku 0aa nekonečně blízký a rovnoběžný s S a označíme-li jeho průsečíky s $O, {}^1A, {}^2A, A$

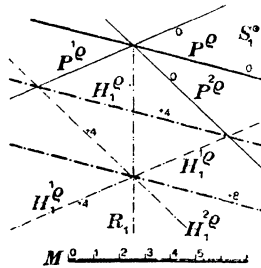
písmenami ${}^0a'$, ${}^1a'$, ${}^2a'$, a' , tu bude předně $\overline{{}^0a'a'} \equiv \overline{{}^0a'{}^1a'} + \overline{{}^0a'{}^2a'}$, dále $\overline{{}^1a'a'} \equiv T^1a$ tečna křivky 1A v bodě 1a , $\overline{{}^2a'a'} \equiv T^2a$

2. tečna křivky 2A v bodě 2a a součet $T^a \equiv (T^1a + T^2a)_S$, $o \equiv \overline{aa'}$ tečna součtu $A \equiv ({}^1A + {}^2A)_{S,o}$.

Rozšíříme-li pojem uvedený sečítání na prostor, nazveme plochu α (obr. 3.) součtem ploch ${}^1\alpha$ ${}^2\alpha$ směrem S a při základní rovině ω , — $\alpha \equiv ({}^1\alpha + {}^2\alpha)_{S,\omega}$ —, je-li plocha α geom místem bodů a , jež stanovíme, když provedeme libovolný paprsek rovnoběžný k S , vyhledáme jeho průsečíky 0a , 1a , 2a s ω , ${}^1\alpha$, ${}^2\alpha$ a učiníme $\overline{{}^0aa} = \overline{{}^0a{}^1a} + \overline{{}^0a{}^2a}$. Ježto součet dvou přímek jest vždy přímka,

Obr. 3.

Obr. 4

3. musí součet dvou rovin obsahovati ve všech se směrem sčítání S rovnoběžných rovinách přímky, tedy *musí býti rovinou*. V obr. 4. zvolena základní rovina ω za průmětnu při promítání rovnoběžném se směrem S sčítání a určeny dvě roviny ${}^1\rho$, ${}^2\rho$ stopami $P^1\rho$, $P^2\rho$ a hlavními přímkami $H^1\rho$, $H^2\rho$ výměry rovné 4. jednotkám měřítka M . Spojnice průsečíků $(P^1\rho, H^2\rho)$ a $(P^2\rho, H^1\rho)$ je průmět hlavní přímký H^ρ součtu $\rho \equiv ({}^1\rho + {}^2\rho)_{S,\omega}$ výměry 4; stopa P^ρ roviny ρ jde průsečíkem stop rovnoběžně k H^ρ a tvoří s těmito a průmětem l' , průsečnice rovin ${}^1\rho$, ${}^2\rho$ čtveřinu harmonickou.

Určeme v sečítání, daném základní rovinou ω a směrem S součet ρ rovin ${}^1\rho$ a ${}^2\rho$ a vytkneme válec κ druhého stupně, rovnoběžný se směrem S . Označme průsečnice válce κ s ω , ${}^1\rho$, ${}^2\rho$ a ρ písmenami 0A , 1A , 2A , A . Jest patrné, že $A \equiv ({}^1A + {}^2A)_{S,\omega}$. Promítneme-li celek do roviny kolmé k ω a ${}^1\rho$

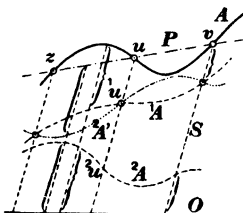
orthogonálně, promítnou se křivky ${}^0A, {}^1A$ do přímek $O_1, {}^1A_1$ křivky ${}^2A, A$ do kuželoseček ${}^2A_1, A_1$; $A_1 \equiv ({}^1A_1 + {}^2A_1)_{S_1, O_1}$.

4. Součet přímky s kuželosečkou směrem S a při základně O dá kuželosečku.

Zvolíme-li místo válce stupně druhého válec n -tého stupně, přesvědčíme se, že

5. součet přímky s křivkou n -tého stupně jest opět křivka n -tého stupně.

Zavedeme-li v uvedené úvaze průmětnu kolmou pouze k rovině ω , tu jediné křivka 0A promítne se orthogonálně do přímky O_1 , křivky ${}^1A, {}^2A, A$ dají průměty ${}^1A_1, {}^2A_1, A_1$, mající společné tečny, rovnoběžné s S_1 . Z toho patrně, že

Obr. 5.

6. součet dvou kuželoseček téhož druhu, majících společné tečny rovnoběžné k směru sčítání, jest opět kuželosečka téhož druhu a týchž tečen se dotýkající.

Na základě této věty možno tvrditi, že

7. součet směrem S a při základní rovině ω roviny a plochy stupně druhého jest plocha druhého stupně;

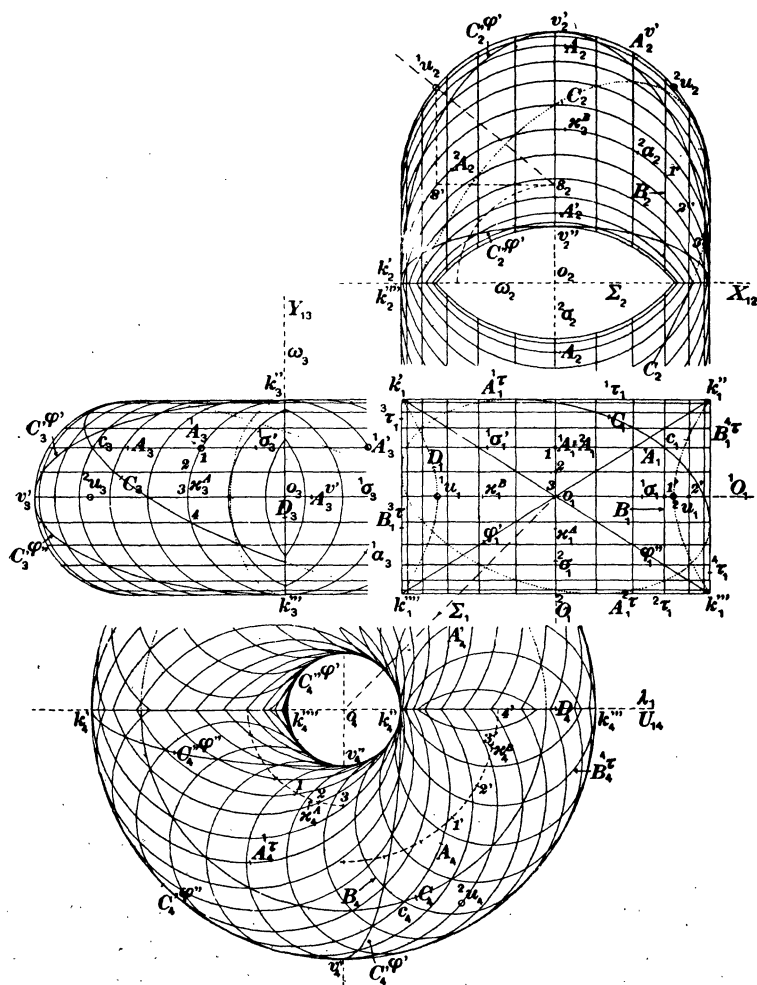
8. součet dvou ploch 2^0 , majících společný tečný válec rovnoběžný se směrem sčítání, jest opět plocha stupně druhého téhož válce se dotýkající.

Vratme se k obr. 3. Plochy ${}^1\alpha, {}^2\alpha, \alpha$ v soumezí bodů ${}^1a, {}^2a, a$ lze nahraditi tečnými rovinami $\tau^{1a}, \tau^{2a}, \tau^a$.

9. Snadno bychom dovedli, že $\tau^a \equiv (\tau^{1a} + \tau^{2a})_{S, \omega}$.

Jsou-li dány dvě křivky ${}^1A, {}^2A$ stupně n a m -tého, tu stupeň součtu $A \equiv ({}^1A + {}^2A)_{O, S}$ (obr. 5) určíme takto: Vytkněme libovolnou přímku P , stanovme ${}^2A' \equiv (P - {}^2A)_{S, O}$. ${}^2A'$ jest křivka stupně m -tého a protíná křivku 1A n -tého stupně

v $n \cdot m$ bodech; každý tento průsečík vede však k bodu součtu A položenému v přímce P . Protíná tedy přímka P křivku A v $n \cdot m$ bodech.

Obr. 6.

10. Součet dvou křivek stupňů n a m jest obecně křivka stupně $n \cdot m$ -tého.

11. *Součet dvou ploch stupně n u m -tého jest obecně plocha n m -tého stupně.*

Jest proto součet dvou libovolně k směru sčítání umístěných ploch 2^0 *plocha stupně čtvrtého*; z těchto ploch součtových povšimněme si v prvé řadě oné, která vznikne sečtením dvou rotačních válců ${}^1\alpha, {}^2\alpha$, jejichž osy ${}^1O \perp {}^2O$ se protínají v bodě o . Směr sčítání S buď kolmý k základní rovině $\omega \equiv ({}^1O{}^2O)$, již zároveň zvolme za prvou průmětnu (obr. 6.).

1a. Plocha $\alpha \equiv ({}^1\alpha + {}^2\alpha)_S, \omega$ jest *souměrna k rovinám $\omega, {}^1\sigma, {}^2\sigma$ a středově souměrna dle bodu o* , poněvadž plochy ${}^1\alpha, {}^2\alpha$ jsou vzhledem k týmž rovinám orthogonálně souměrný (obr. 6.).

Rovinou ${}^1\sigma' \parallel {}^1\sigma$ protat jest válec ${}^1\alpha$ ve dvou přímkách ${}^1A \parallel {}^1A' \parallel \omega$; válec ${}^2\alpha$ v kružnici 2A , součet těchto útvarů jsou dvě kružnice $A, A' \overline{\cap} {}^2A$ plochy α . Podél přímky 1A dotýká se válce ${}^1\alpha$ rovina; její součet s válcem ${}^2\alpha$ dává válec, který se plochy α podél kružnice A dotýká. Podobně v rovinách rovnoběžných s ${}^2\sigma$ najdeme kružnice B plochy α . Z toho patrno:

2a. Na ploše α jsou dvě soustavy kružnic shodných; položených v rovinách rovnoběžných s ${}^1\sigma$ a ${}^2\sigma$; v každé z těchto rovin leží dvě kružnice téže soustavy, podél nich dotýkají se plochy α válce, jejichž povrchové přímky jsou tečnami kružnic druhé soustavy.

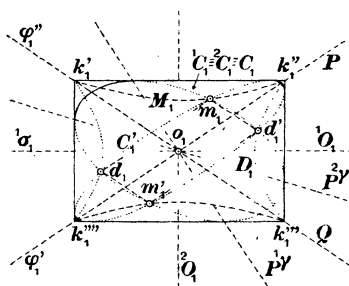
3a. V rovinách ${}^1\tau, {}^2\tau, {}^3\tau, {}^4\tau$ ležící dvojiny kružnic spadají v kružnici jedinou; $A^{1\tau}, A^{2\tau}, B^{3\tau}, B^{4\tau}$. Podél celých těchto kružnic dotýkají se roviny ${}^1\tau, {}^2\tau, {}^3\tau, {}^4\tau$ plochy α .

4a. Plochu α možno vytvořiti též *translací*, poněvadž obsahuje dva systémy křivek shodných v rovinách rovnoběžných.

Ellipsu, vepsanou do obdélníkového obrysu $k_1'k_1''k_1'''k_1''''$ plochy α (obr. 7.) lze pokládati za průmět 1C , křivky 1C válce ${}^1\alpha$ (o ose 1O), položené v rovině ${}^1\gamma$ o stopě $P^1\gamma$; touž křivku lze však pokládati za průmět 2C , povrchové křivky 2C válce ${}^2\alpha$ (o ose 2O), položené v rovině ${}^2\gamma$, jejíž stopa je $P^2\gamma$. Křivky ${}^1C, {}^2C$ leží na témž válci ve směru sčítání $S \perp \omega \equiv ({}^1O, {}^2O)$, jest proto součet jejich ellipsa C plochy α , položená v rovině, jejíž stopa jde průsečíkem stop $P^1\gamma, P^2\gamma$, to jest bodem o .

5a. Na ploše α jsou položeny ellipsy C , a to v určitých rovinách, jdoucích středem o .

6a. Vytkneme-li libovolnou kružnici A plochy α (obr. 6.) a udělíme-li jí rovnoměrný pohyb po ploše, bude se její střed $s^A \equiv 1$ kol osy 1O rovnoměrně otáčeti; půdorys A_1 pak bude kývatí okolo přímky 1O_1 . Pohybuje-li se též křivka B rovnoměrně po ploše α , a to tak, aby současně s křivkou A celou plochu α prošla, tu její střed $s^B \equiv 1'$ otáčí se rovnoměrně kol osy 2O — stejnou úhlovou rychlostí jako bod s^A okolo osy 1O — a půdorys B_1 kýve kol přímky 2O_1 . Označíme-li průsečík přímk A, B_1 písmenou c_1 , tu vytvoří bod c_1 ellipsu, vepsanou do obdélníka, určeného krajními polohami $A_1^{1\tau}, A_1^{2\tau}, B_1^{3\tau}, B_1^{4\tau}$ kmitajících přímk A_1, B_1^*); lze proto křivku C na ploše α vytvořiti průsečíkem v ploše α se rovnoměrně pohybujícími kružnic A, B různých soustav.

Obr. 7.

7a. Rozdělíme-li kružnice κ^A, κ^B , vyplněné středy kružnic A, B body $1, 2, 3 \dots 1', 2', 3' \dots$ na stejný počet stejných dílů (v obr. 6. na 24 díly), vytkneme tím na ploše systém čtyřúhelníků; jimiž procházejí křivky C diagonálně.

8a. Směrem Σ , položeným v rovině os ${}^1O, {}^2O$ a s těmito stejné úhly (45°) svírajícím, promítají se veškery kružnice plochy α do čtvrté průmětny $\lambda \parallel \nu$ do křivek kruhových s původními shodných. Soustředné kružnice κ^A, κ^B dávají opět soustředné

*) Označíme-li poloměry kružnic A, B písmenami a, b , a je-li ${}^2O_1 \equiv X, {}^1O_1 \equiv Y$, pak jednotlivé polohy přímk A_1, B_1 jsou dány výrazy $x = b \cos \varphi, y = a \cos (\varphi + \epsilon)$, z nichž vyloučením φ dostaneme rovnici křivky bodu c_1 :

$$\frac{x^2}{b^2} + \frac{y^2}{a^2} + \frac{xy}{ba} \cos \epsilon = \sin^2 \epsilon.$$

průměty a i rozdělení jejich body $1, 2, 3 \dots 1', 2', 3' \dots$ na díly stejné zůstává nedotčeno promítnutím. Z toho patrno, že *obrysy 4 průmětu plochy α jsou dvě soustředné kružnice $C'_4\varphi'', C''_4\varphi'$, průměty to dvou křivek systému (C) položených v rovinách $\varphi' \perp \pi, \varphi'' \perp \pi$ (obr. 6.).*

9a. Z obr. 6. též patrno, že i část křivek soustavy (C) promítnutím se do 4 průmětny do kružnic soustředných o společném středu O_4 , druhá část pak do ellips soustředných a shodných ($C''_4\varphi'' \cong C'_4\varphi'$).

10a. Z toho patrno, že i křivky systému (C) je vhodno rozdělit na dvě podsoustavy; jedny procházejí jedním, druhé druhým směrem diagonálně v čtyřúhelnících v ploše α vyznačených; křivky téže podsoustavy se neprotínají a dávají ve 4 průmětu shodné průměty.

11a. Válc ${}^1\alpha, {}^2\alpha$ (obr. 6. i 7.) protínají se v prostorové křivce stupně 4: ${}^{12}D$; její průmět do roviny $\omega \equiv ({}^1O, {}^2O)$ jest rovnoosá hyperbola D_1 . Sčítáme-li válce ${}^1\alpha, {}^2\alpha$, tu body křivky ${}^{12}D$ ležící na větvi nad rovinou ω a čítané jednou k ${}^1\alpha$, podruhé ku ${}^2\alpha$, dávají body křivky $D' \equiv ({}^{12}D + {}^{12}D)$ stupně 4, affinní k ${}^{12}D$ dle ω v poměru 2:1. Body křivky ${}^{12}D$ souměrné k ω dávají alg. součet souřadnic rovný 0, jest proto alg. součet $D \equiv ({}^{12}D - {}^{12}D)$ hyperbola rovnoosá $D \equiv D_1$ jedinou v rovině ω položenou kuželosečkou plochy α a proto její křivkou dvojnou.

Jsou-li válce ${}^1\alpha, {}^2\alpha$ shodné, rozpadne se hyperbola D ve dvě přímky; plocha α má pak dvě přímky dvojně.

Pronik plochy α s libovolnou rovinou φ stanovíme následně: Plocha α je součtem dvou válců ${}^1\alpha, {}^2\alpha$; vyhledejme válec ${}^2\alpha' \equiv (\varphi - {}^2\alpha)$ a jeho průsečnou křivku ${}^{12}K'$ s válcem ${}^1\alpha$ jakož i průsečnou křivku 2K promítajícího válce křivky ${}^{12}K'$ s plochou ${}^2\alpha$; součet $K \equiv ({}^{12}K' + {}^2K)_{s, \omega}$ křivek ${}^{12}K'$ a 2K dá křivku čtvrtého stupně v rovině φ náležející ploše α . Z toho patrno:

12a. Plocha α je 4 stupně; průmět průsečné křivky plochy α s libovolnou rovinou φ do roviny ω stotožňuje se s průmětem průsečné křivky plochy ${}^1\alpha$ s plochou $(\varphi - {}^2\alpha)$ [nebo válce ${}^2\alpha$ s válcem $(\varphi - {}^1\alpha)$].

(Dokončení.)